

ΤΡΙΑΝΤΑΤΕΣΣΕΡΑ ΤΑΝΚΑ

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣ ΣΑ ΝΟΥΚΑΝΤΑ (7ος αι.)

1

Τὸ φεγγάρι περιμένουμε
νά βγει ἀπ' τὸ Νικιτάτσου.
Ἡ παλίρροια φουσκώνει
δλόκληρη.
Ἔλα, ἄς τραβήξουμε κομπί.

2

Πήγες σ' ἄγρους
ἀπὸ βότανα κόκκινους.
Πήγες στοὺς αὐτοκρατορικούς σου τόπους.
Ἦ φρούρος κοίταξε
καθῶς μοῦ ἔγνεφες μὲ τὸ μανίκι σου.

3

Ἐγὼ περίμενα
ἐγὼ λαχταροῦσα γιὰ σένα.
Τὸ παντζούρι μου
σάλεψε στὸ ἄγγιγμα
τῆς φθινοπωρινῆς αὔρας.

Μετάφρ. ΜΑΡΙΑ ΔΟΥΛΗ

Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΣΤΟ ΣΙΡΑΓΓΙ (736—7)

(μιλοῦν ἐναλλάξ ἡ γυναίκα κι ὁ ἄντρας)

1

Σὲ μιὰ κόψη
στὸν κόλπο Μούκο
ἡ νερόκοιτα διπλώνει τὰ φτερά της.
Χωρισμένη ἀπὸ σένα
θὰ πεθάνω ἀπὸ ἀγάπη.

2

Στὸ ψηλὸ μου πλοῖο
ἂν θὰ μπορούσες ν' ἀνεβείς,
ἐσύ, γυναίκα,
πάνω σου θὰ διπλώνα τὰ φτερά μου
καὶ θὰ σάλπαρα.

3

Στὴν ἀκρογιαλιά πὸν κοιμᾶσαι
ἔξω πέρα στὸ ταξίδι σου,
ὅταν ἡ ὀμίχλη στὴ θάλασσα κυματίζει,
νά τὸ ξέρεις, μοιάζει
μὲ τοῦ τραγουδιοῦ μου τὴν ἀνάσα.

4

Ὅταν φθάσει τὸ φθινόπωρο
θ' ἀνταμωθοῦμε.
Γιατὶ ν' ἀναστενάζεις τόσο
πὸν ἡ ἀναπνοή σου
νά πλασιέται ὀμίχλη;

5

Ἐσὺ πὸν ταξιδεύεις
γιὰ τὸ Σιράγγι,
γιὰ νὰ ξαναδῶ τὰ μάτια σου
σήμερα, αὔριο,
θὰ νηστεύω καὶ θὰ περιμένω.

6

Δὲν τὸ ἔξαιρα
πὼς θὰ περιμένε
τὸ πλοῖο τὴν παλίρροια.
Ὡ πόσο μετανιώνω
πὸν τὴν ἀποχωρίστηκα ἔτσι γρήγορα.

Μετάφρ. ΛΙΤΣΑ ΧΑΧΑΛΗ

ΙΣΙΚΑΒΑ ΤΑΚΟΤΜΠΟΚΟΤ (1885—1912)

1

Μιὰ νύχτα μόνο
ἤρθε ἡ θύελλα
καὶ σόρωσε ψηλὸν
αὐτὸν τὸν ἀμμόλοφο:
ποιοῦ νὰ ἴνα ὁ τάφος;

2

Στὴν ἄμμο γράφω
τὴ λέξη «μέγας»
πάνω ἀπὸ ἑκατὸ φορές.
Μετὰ γυρίζω σπιτί
ρίχνοντας χάμο κάθε σκέψη τοῦ θανάτου.

3

Ἄπ' τὸ παράθυρο τοῦ τραίνου
πέρα μακριὰ πρὸς τὸ βοριά
βγαίνουν στὰ μάτια μου σιγά - σιγά
οἱ λόφοι πάνω ἀπὸ τὸ σπιτί μου,
κι ἐγὼ ἰσιώνω τὸ κολλάρο μου.

4

Ὁ ἄνεμος πὸν φουσαί μέσα στὰ πεῦκα
βουίζει νύχτα μέρα
στ' ἀφτιά τοῦ πέτρινον ἀλόγου
ἐνὸς ναοῦ τοῦ βουνοῦ
πὸν κανεῖς δὲν προσκυνάει.

ΙΤΟ ΣΑΧΙΟ (1864—1913)

1

Ὅταν οἱ γελαδάρηδες ἀρχίσουν
νά φτιάνουν ποιήματα,
πολλοὶ νέοι τρόποι
θὰ ξεπηδήσουν
στὸν κόσμο

2

Καθὼς στεκόμουν ἐκεῖ
τὸ πρωί, τὸ κρῶ με ξάφνιασε.